Генріх Гейне (Гайне)

Китайський богдихан

Перекладач: Микола Лукаш

Джерело: З книги: Від Бокаччо до Аполлінера/Перекладu/ К.:Дніпро,1990

Мій батько був собі дурбан,
Не пив хмільного зроду,
А я, великий богдихан,
Горілку п'ю, як воду.

Напій божественний, клянусь!
Я сам по собі те знаю:
Як тільки горілки добре нап'юсь,
Весна розцвітає в Китаї.

Блаженний наступає вік,
Небесна імперія квітне,
І сам я — майже чоловік,
І жінка в мене вагітна.

Вдоволені верхu й низи,
Одужали всі хворі,
Мій лейб-філософ Кон Фуцзи
Найкращі пише твори.

Черстві солдатські сухарці
Стають як пундики ласі,
Гуляють у царстві моїм старці
Всі в бархаті, в атласі.

І мандарини мої підтяглись,
Мої інваліди духовні,

Метляють косами знов, як колись,
Юнацького запалу повні.

Збудована пагода, віри приют,
Там хрестяться євреї,
За те їм орден дракона дають
І пишні двірські лівреї.

Революційний дух пропав,
Кричать маньчжурські дуки:
"Не треба нам ніяких прав,
Давай бамбукові буки!"

Хоча й не радять випивать
Мені ескулапи лукаві,
Та я горілки не кину лигать
На благо моїй державі.

Ще чарку, ще другу! Пий, не лий!
Це ж не горілка — манна!
Гукає народ щасливий мій:
"Володарю осанна!"